

SCHRIFTMEDITATIE

"Zo is het dan niet desgenen, die wil, noch desgenen die loopt, maar des ontfermenden Gods".

Romeinen 9: 16

Welk een vertroostend en tegelijk ook ontnuchterend woord, is het woord boven deze meditatie. Het is een woord dat ellendigen verkwikt. Het is een woord dat al wat hoog en verheven is verbrijzelt. Dit woord is een donderslag en een ergernis voor alle moreel-zedelijke werkers, die hun plicht moeten doen in het bewerken van hun zaligheid. Legio kerkmensen zijn, in hun verbeelding, zich grotelijks bewust van hun verantwoordelijkheid. Zij worden hierbij gesteund door een leer, waar de mens in het middelpunt staat. Voorts dragen zij het embleem van: "Voorstanders van de Oude Waarheid". Met deze leus zoeken zij zich een weg te banen door kerk en school, volk en vaderland. Overal waar iets te DOEN is, zijn ze aanwezig. Veel gebruikte woorden zijn: Dure plicht, Onze roeping, Beginselvast, Op de bres staan, Een dijk opwerpen, Standvastig, Sluit je aan, de erve der vaders, enzovoort.

Nu komt daar het eeuwig onveranderlijke Woord van God: "Het is niet desgenen die wil, noch desgenen die loopt".

Het kaartenhuis van onze menselijke, dat is goddeloze begrippen, begint te wankelen. De ingebeelde waarde komt in het gedrang. De vrome herten zoeken koortsachtig naar een oplossing van deze moeilijke kwestie. Tenslotte, als God het niet belet, wendt men zich af van deze waarheid en noemt deze leer lijdelijk en gevaarlijk. Denk nu niet dat dit een tekening is van een bepaalde groep mensen. Nee, dit is ONZE Gode vijandige Adamsnatuur. De zich mondig noemende mens, in de kerk en in de wereld, verzet zich tegen deze waarheid. Hij kan niet aanvaarden dat z'n doen en laten tevergeefs is. Hij kan niet billijken dat God alleen God is en niet wij. Altijd wil hij optreden als partij. De waarheid van Gods welbehagen komt hem te eng en te benauwend voor. Het zou betekenen dat alles afgelopen en voorbij is. Het zou betekenen: IK BEN VERLOREN. IK HEB GEKOZEN. Ik heb gekozen voor het Godloze woord: "Wie is de Heere, dat ik Zijn stem gehoorzaam zou zijn?"

Dit Godswoord komt ons voor als de grootste ketterij.

Juist omdat het zo dodend voor onze activiteiten is.

Vandaar al die boeken en stellingen over Gods Verbond.

Meest pogingen om nog iets van onze situatie te redden.

Vandaar ook de armzalige bediening in de kerk. De dood is verborgen, het leven OOK. Het één is verbonden aan het ander. Lezer, als u een beetje boos en geërgerd wordt, lees toch verder. Het geschrevene bedoelt, niet een sarcastisch betoog te zijn, verre van dat.

Zouden wij niet wensen dat we allen mochten geraken tot en door de enige DEUR DER HOOP in het dal van ACHOR?

God geve ons te geloven de verdoemelijkheid van al onze redeneringen en vonden. Arglistig is het hart, ja dodelijk. Nu dan, wat willen wij dan? Waar LOPEN wij heen?

Adam wil de dood.

Adam loopt naar de hel.

Onuitwisbaar is de waarheid: "Het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God. Het onderwerpt zich aan de Wet Gods niet. Het KAN ook niet."

Wij zijn de dood, de duivel en onszelf toegefallen.

Aan onze zijde is het afgelopen, radicaal.

Wij willen niet wat God wil.

Wij lopen niet achter Hem aan.

In en met Adam hebben wij RECHTSOMKEER gemaakt, voorgoed. Wij zijn van het spoor van Zijn gerechtigheid afgegaan. Maar, is dit dan een vertroostende waarheid met al die Farao's op de achtergrond?

Jazeker, het IS een vertroostende waarheid. Immers, er staat nog iets bij. Wat zeg ik? Iets? Nee, ALLES staat erbij. Er staat bij: "Maar des ontfermenden Gods".

O, wie gelooft het nu? Wie gelooft dat hij midden in de dood ligt? Wie gelooft dat hij bij het volk hoort dat NIET heeft GEWILD? Wie gelooft dat hij al zijn best heeft gedaan om in de hel te komen? Wie gelooft dat al z'n spreken, geloven, bevinden en willen en lopen vervloekt is? Nee, nu alstublieft geen verhaaltjes. Kort en bondig: Geloof u dat? Ieder die dit gelooft geeft blijk van de bemoeienis van de Ontfermende God. Het is Gods ontferming om van een Calvinist, Lutheraan, Kohlbrugiaan, Herv. Ger., Oud-gereformeerde, Art. 31, Uitgetredene, enz. een ZONDAAR voor God te maken. Het is genade om van de erve der vaderen gebracht te worden tot de erve van Adam.

Maar dan, welk een onmetelijk wonder, welk een troostvolle waarheid voor nietswillers en doodlopers: Het is de ONTFERMENDE God. HET IS ALLEEN GODS WIL EN WELBEHAGEN OM ZONDAREN ZALIG TE MAKEN.

Het is de wil van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

DE ONTFERMENDE GOD.

Dat kan toch alleen de Hoop en de Verwachting worden van zulke ellendigen die wij zijn?

DE ONTFERMENDE GOD. Dat is de in zichzelf bewogene.

Dat is de eeuwig Trouwe. Dat is de eenzijdige liefde.

Dat is de verheerlijking van al Gods deugden in het werk van de gerechtigheid van Zijn geliefde Zoon.

Dat is zalig worden OM NIET. Het NIET aan onze kant en het ALLES aan Gods kant.

HET IS DE ZICH ONTFERMENDE GOD.

Ik heb niet gewild.

Ik heb niet gelopen.

De Heere heeft gewild en door het Geloof krijg ik op Jezus te zien. Hij heeft gewild. Al Gods Deugden heeft Hij opgeluisterd.

Jezus heeft gewild. Hij heeft God gewild. Hij heeft het RECHT gewild. Hij heeft de Heiligheid gewild. Hij heeft de Vader gewild.

Gaat het dan buiten ons om?

Hoe kunt u dat nog vragen?

Hij heeft ons VLEES en BLOED aangenomen. Het ging alles door HEM heen.

HET IS DE ZICH ONTFERMENDE GOD.

Hem zij de dank, de lof en de eer. Nu komt er ruimte. Er is ademtocht, een hoop. Van HEM alléén. Opgang in de ondergang. Leven in de dood. Blijdschap in de droefenis. Nabijheid in de verlating. Ontkieming in de versterving.

HET IS DE ZICH ONTFERMENDE GOD.

Ontferming, dat is Gods daad, in Zijn eeuwig besluit, in de schenking van Zijn Zoon, in het zoeken van zondaren.

Ontferming, dat zijn de vleugels van Zijn neerbuigende liefde, dat zijn de liefdekoorden waarmee de vader trekt.

Ontferming, o, daar gaat de nietwillende en ter helle lopende mens. Hij wordt geraakt door de pijlen van Vorst Messias. Hij wordt die ellendige farao, die Bileam. Hij kan zich niet meer redden met: Ik vrees nog dat ik alles mis. En dat mijn werk geen waarheid is.

Nee, hij gelooft het: Nu weet ik dat ik alles mis. En dat mijn werk geen waarheid is.

DE ONTFERMENDE GOD.

Daar hoort de zondaar het eeuwig Woord: "Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in welke Ik al mijn welbehagen heb".

Nu wordt het toch DESGENE Die WIL en DESGENE Die LOOPT.

Daar LOOPT de Zoon van God in dienstknechtsgestalte.

Hij LOOPT naar het zwaard dat tegen Hem ontwaakt.

Hij LOOPT naar de verlating.

Hij LOOPT door de dood heen naar God.

Hoe werd Jezus geperst, tot het alles zou zijn volbracht,

Hij liet Zich binden.

Hij liet Zich bespuwen.

Hij liet Zich beschimpen.

Hij liet Zich in het gezicht slaan.

Hij liet Zich verraden.

Hij liet Zich verloochenen.

Hij WILDE en LIEP en werd gestraft als een nietwiller.

Hij liet Zich verteren in de vlam van Gods gerechtigheid.

JEZUS ging uit, dragende Zijn kruis.

Hij wilde LOPEN naar het kruis.

O, Jezus, is het dan toch DESGENEN DIE WIL?

Gewisselijk, Amen ja Amen.

Alleen, het WILLEN en LOPEN lag en ligt niet aan onze kant. Het ligt alleen aan Zijn kant.

Ziehier, de ONTFERMINGEN GODS.

Gij, die daar ligt in uw niet willen en verkeerd lopen.

Gij, die niet mee kunt met de gepaste en aangepaste Godsdienst van Adam.

Gij, die u onder alles steeds lediger en ellendiger bevindt.

Gij, die geen weg meer hebt in welk systeem ook.

Hoor het tot uw blijdschap en vreugde: HET IS DES ONTFERMENDEN GODS.

Zie, daar komen ze door Goddelijk licht geleid. Daar komen ze uit alle geslacht, taal en tong.

Zij komen, vanwege de ONTFERMENDE GOD.

Zij komen, de melaatsen en blinden, kreupelen en verminkten, tollenaars en krankzinnigen, farizeeërs en wetgeleerden en hoe ze ook verder mogen heten. Ze komen, zo ellendig, jammerlijk en onkundig als ze zijn.

Vanwege en tot de ONTFERMENDE GOD.

De Heere heeft Zelf ons toegezegd: "Ik WIL en zij ZULLEN".

Lezer, hebt u nog een andere weg of een ander Evangelie?

Gelooft u nog in de armzalige bedoelingen van Adam?

Bedenk dat dit WOORD niet opzij gaat voor onze bewegingen. Of ligt u in de machteloosheid van uw niet-willen en verkeerd lopen neer? Wanhoop aan uzelf en al uw willen en lopen. Wanhoop niet aan de ONTFERMENDE GOD. Hoopt hopeloos op God. Boven de niet-willende en verkeerd lopende mens staat de ONTFERMENDE GOD.

Bijzondere mensen zijn er niet. Allen liggen we op het stofblik. Bekeerden en onbekeerden gaan van de baan.

ÉÉN blijft over: "DE ONTFERMENDE GOD".

In Hem alleen is een enige verlossing. Nu zouden we alle door God geliefden en in zichzelf verworpenen willen toeroepen:

HIJ HEEFT GEDACHT AAN ZIJN GENADE,
ZIJN TROUW AAN ISREL NOOIT GEKRENKT;

NU HEEFT HIJ ZIJN GERECHTIGHEID;
ZO VLEKKELOOS EN ONGESCHONDEN,
VOOR 'T HEIDENDOM TEN TOON GESPREID.

Alle behulpzels in de bediening van het Woord moeten en mogen het horen: "HET IS NIET DESGENEN DIE WIL, HET IS OOK NIET DESGENEN DIE LOOPT. HET IS ALLEEN DES ONTFERMENDEN GODS".

Alles valt, ik val. Alles zinkt, ik zink. HIJ WIL. DE VADER WIL. DE HEILIGE GEEST WIL. De Heere Jezus sprak: "Mijn schapen horen Mijn Stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij, en Ik geef hun het eeuwige leven, en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken. Mijn Vader die ze Mij gegeven heeft, is meerder dan allen, en niemand kan ze rukken uit de hand Mijns Vaders."

Wie durft te zeggen dat dit geen troostvolle waarheid is?

Ja, wanneer u nog in het bezit van armen en benen bent. Wanneer u nog van goede wille bent. Inderdaad, dan is er niets aan.

Hoe stuit deze waarheid dan af op het pantser van onze werkzaamheden. U moet dan nog maar een poosje uw best doen. Veel rust zal het u niet geven. Het behage de Heere het deksel van onze harten weg te nemen. Dan zal ook deze waarheid een deur der hoop zijn voor onze ziel. Een deur, geopend in het WELBEHAGEN van ZIJN WIL en WERK.

Alle treurigen Sions, moedelozen en krachtelozen, hartelijk gegroet in Hem, DIE ALLEEN GEWILD EN GOED GELOPEN HEEFT.

Gij toch, Gij zijt hun roem, de kracht van hunne kracht;
Uw vrije gunst alleen wordt d'ere toegebracht;
Wij steken 't hoofd omhoog, en zullen d'eerkroon dragen,
Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen;
Want God is ons ten schild, in 't strijdperk van dit leven
En onze Koning is van Israels God gegeven. Psalm 89: 8

D.C.O.